

HM-DYSTURIN**FØROYAR-KYPROS**

Jan vónbrotin: Eg var klárur

»Tað var eitt satt vónbrot at verða vrakaður, ikki minst, tí eg einki fekk at vita um tað, fyrr enn ein tíma undan dystinum,« sigur Jan Dam, ið ikki var millum teir 16

Tað, ið mundi falla teimum flestu fyri bróstið týskvøldið, var at síggja, at Jan Dam ikki var við – heldur ikki millum teirra, ið sótu á bonkinum við kjansi at verða innskiftir seinni í dystinum.

Hann stóð seg nevnliga sera væl í dystinum móti Belgia, men sambært Páll Guðlaugsson var tað skaðin í síðuni, ið gjørdi, at hann valdi at vrakað Jan hesaferð. »Hetta er ein avgerð, eg sjálvur havi tikið,« segði hann á tíðindafundinum aftaná dystin. Tá hann varð spurður um,

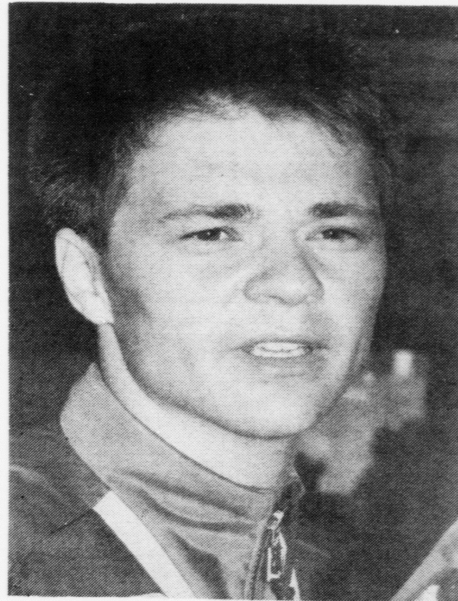
hvat landsliðslæknin segði um støðuna hjá Jan Dam, um hann kundi spæla ella ikki, vildi Páll ikki siga nakað um, hvat læknin hevði sagt. »Ein av grundunum undir mínari avgerð viðvíkjandi Jan Dam, er eisini tann, at eg havi ávisar skyldur yvir fyri feløgnum.«

Roknaði við at spæla

Jan Dam skilir ikki ta støðu, Páll Guðlaugsson tók, tá hann ein tíma undan dystinum segði honum, at hann ikki skuldi vera eykamaður heldur. »Eg var

fyrireikaður uppá, at eg fór at byrja inni, men so fekk eg at vita, at eg skuldi sita á bonkinum. Hetta, at eg als ikki var millum teir 16 í hópinum, tá ið avtornaði, kom heilt óvart á meg,« sigur ein sera vónbrotin Jan Dam.

»Eg skilji á lagnum, at Páll helst ikki hevur hildið seg havt brúk fyri einum so verjukendum bakki hesaferð, nú uppleggið var meira álopskent. Eg eri kanska ikki so álopskendur í mínum spæli, men at eg skuldi sita heilt uttanfyri, var lógið, tí eg hevði einki

merkt til pínuna í síðuni av kroysta rivjabeininum, og var annars klárur til dystin.«

Kastaðu alt frá sær

Annars var Jan Dam imponeraður av teimum

fyrstu 25 minuttunum hjá føroyska liðnum.

»Har var talan um veruliga flotta fótibólt, og føroyingarnir høvdu kypriotarnar niðri á knønum, og tað var einki minni enn svartasta óhepni ikki at fáa

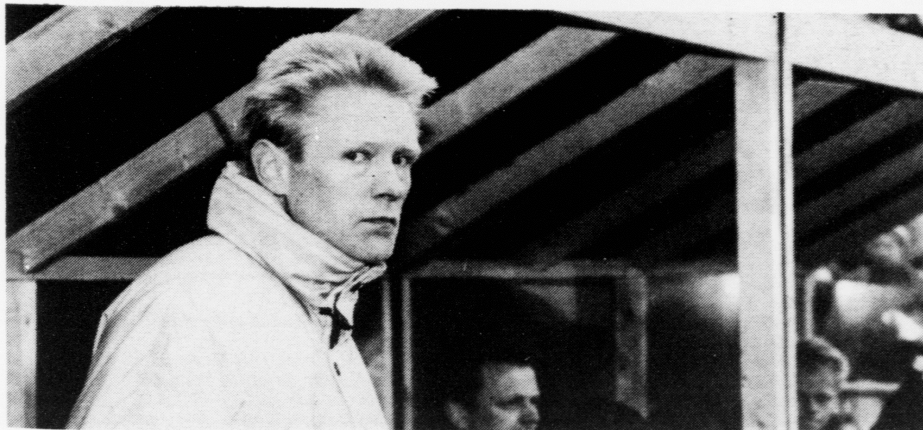
mál hesa løtuna. Tað var stuttligt at hyggja, so leingi tað vardi,« sigur hann.

»So lótu føroyingarnir bráðliga kypriotarnar fáa alt initiatívið, og so var dysturin liðugur fyri teirra viðkomandi. Hvat hendi har, er mær ein gáta, men okkara menn sleptu so øllum, og komu ongantíð fyri seg aftur í dystinum. Teir kastaðu bara alt frá sær, og tað kostaði dyrt. Annars hevði føroyska liðið allar hugsandi fyrimunir – óivað eina betri konditión, egnan heimavøll, áskoðararnar við sær, vind og keðiligt veður, men alt vendist til fyrimunar fyri kypriotarnar, so lógið tað ljóðar og er.«

hj.

Vit orka ov lítið og eru ov seinir

Páll Guðlaugsson metti ikki, at tað var uppleggið til dystin, ið gjørdi, at úrslitið av dystinum týskvøldið var so vánaligt – sæð í føroyskum eygum

— Leikararnir megnaðu væl at fylgja tí, vit høvdu avrátt fyrstu løtuna – nevnliga at spæla skjótt ígjøgnum í síðunum. Tíverri eydnaðist ikki at gera mál upp á møguleikarnar, ið stóðust av góða uppspælinum. Høvdu vit skorað hevði dysturin myndast heilt ørvisi, men hepnir var ikki við. Ístaðin ger mótstøðuliðið mál uppá tvínni persónlig mistøk. Soleiðis er tað bara í altjóða fótibólti.

Landsliðsvenjarin lastaði leikarunum fyri at vera í ov vánaligari venjing.

— Tað er heilt týðuligt, at okkara menn orka ikki at fylgja tí, vit hava avrátt, tá tað lýður út í 2. hálvleik. Eftiransingin verður óneyv, taklingarnar koma ov seint, leikararnir hugsa seinni og uppspælið gongur alt ov seint og restar hugflog.

Tá vit missa samanhingin í uppspælinum gerast mótstøðumennirnir upp aftur vandamiklari. Tí vildi eg ikki taka verju-leikara út fyri at styrkja um álopið, sum kanska kundi tykst rimuligt, tí tað hekk so illa saman frammi á vøllum.

Venjarin gav feløgnum skuldina fyri, at leikararnir eru í ov vánaligari venjing.

— Eg havi roknað við, at leikararnir komu í neyðugu venjingina í feløgnum, men vit hava eina ferð enn staðfest, at tað gera teir ikki, segði venjarin, sum undirstrikaði, at soleiðis sum dysturin myndaðist var tað ikki uppiborið, at Kypren vann.

Er tað ikki trupult at halda fram í venjarastarvinum eftir slikan lusing?

Eg havi roknað við, at tað fer at ganga støðugt framá, og tað gera bæði eg og leikararnir framvegis. Teir hava vist góðan vilja undir venjingini, og vit fara at byggja víðari á tað, vit hava verið við í, endaði vónsvikni venjarin, sum ikki úthýsir, at nýggir menn fara at vera í hópinum til dystirnar, sum skulu leikast í heyst.

— Vit hava 22 menn í hópinum síðani í vetur, og tað kann meiri enn so koma fyri, at onkrir teirra, sum ikki hava havt møguleikan í hesum báðum HM-dystunum koma aftur í hópin.

-nn-